

Brussel, 19 november 2025
(OR. en)

15640/25

**Interinstitutioneel dossier:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

BEGELEIDENDE NOTA

van: de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur

ingekomen: 19 november 2025

aan: mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

Betreft: Voorstel voor een
BESLUIT VAN DE RAAD
betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Comité van de Partijen bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, tijdens de 19e vergadering van dat comité, over de aanbevelingen en conclusies gericht tot bepaalde partijen, inzake hun uitvoering van dat verdrag met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie

De delegaties vinden hierbij document COM(2025) 713 final.

Bijlage: COM(2025) 713 final

Brussel, 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Comité van de Partijen bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, tijdens de 19e vergadering van dat comité, over de aanbevelingen en conclusies gericht tot bepaalde partijen, inzake hun uitvoering van dat verdrag met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het besluit tot vaststelling van het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op de 19e vergadering van het Comité van de Partijen (“het Comité”) bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (“het Verdrag van Istanbul” of “het verdrag”) op 11 december 2025, in verband met de beoogde vaststelling van acht ontwerpaanbevelingen en één ontwerpconclusie gericht tot negen staten die partij zijn, betreffende hun uitvoering van het verdrag.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. Het Verdrag van Istanbul

Het Verdrag van Istanbul stelt alomvattende en geharmoniseerde regels vast ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld in Europa en daarbuiten. Het verdrag is op 1 augustus 2014 in werking getreden.

De EU heeft het verdrag in juni 2017 ondertekend en heeft op 28 juni 2023 de toetredingsprocedure afgerond met de nederlegging van twee akten van goedkeuring, waardoor het verdrag voor de EU op 1 oktober 2023 in werking is getreden. De EU is tot het verdrag toegetreden voor aangelegenheden die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, namelijk aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie¹, en aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement². Alle lidstaten hebben het verdrag ondertekend, en 22 hebben het inmiddels geratificeerd³.

2.2. Comité van de Partijen

Het Comité van de Partijen⁴ bestaat uit vertegenwoordigers van de partijen bij het verdrag. De partijen moeten ernaar streven als hun vertegenwoordigers deskundigen aan te wijzen van een zo hoog mogelijk niveau op het gebied van het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld⁵. De aan het Comité van de Partijen toevertrouwde taken staan in artikel 1 van het Reglement van orde⁶. Op 1 oktober 2023 werd de EU partij bij het verdrag en derhalve lid van het Comité van de Partijen (artikel 67, lid 1, van het verdrag).

¹ Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken en met betrekking tot asiel en non-refoulement (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Stand van de ratificaties op 12 november 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014), LV (2023).

⁴ [Comité van de Partijen – Verdrag van Istanbul inzake de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Artikel 2.1.b van het Reglement van orde van het Comité van de Partijen.

⁶ Document IC-CP(2015)2, aangenomen op 4 mei 2015.

2.3. Toezichtmechanisme van het Verdrag van Istanbul

Het Verdrag van Istanbul voorziet in een toezichtmechanisme om een doeltreffende uitvoering van het verdrag door de partijen te waarborgen⁷. Het doel ervan is te beoordelen hoe het verdrag in de praktijk wordt gebracht en om de partijen richtsnoeren te bieden. Het toezichtmechanisme bestaat uit twee afzonderlijke, maar onderling samenwerkende organen: een onafhankelijk deskundigenorgaan, nl. de Groep van deskundigen inzake actie tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (“GREVIO”), en het Comité van de Partijen.

GREVIO is een onafhankelijke groep van deskundigen, die tot taak heeft per land toezicht te houden op de uitvoering van het verdrag, overeenkomstig artikel 66, lid 1, van het verdrag. De toezichtprocedure wordt beschreven in artikel 68 van het verdrag. Overeenkomstig artikel 68, lid 1, van het verdrag moeten nieuwe partijen een op een vragenlijst van GREVIO gebaseerd rapport indienen met vermelding van wetgevende en andere maatregelen die zij hebben genomen ter uitvoering van het verdrag. GREVIO stelt een rapport op over de maatregelen die de betrokken partij heeft genomen om het verdrag uit te voeren, en doet suggesties en voorstellen over de wijze waarop de partij de gesignaleerde problemen kan aanpakken⁸.

Op basis van het rapport van GREVIO kan het Comité van de Partijen overeenkomstig artikel 68, lid 12, van het verdrag tot de betrokken partij gerichte aanbevelingen voor de uitvoering van het verdrag aannemen en een uiterste datum vaststellen waarop de partij een antwoord over de uitvoering van de aanbevelingen moet indienen. Op basis van deze bepaling heeft het Comité van de Partijen aanbevelingen aan partijen gericht waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen maatregelen die zo snel mogelijk moeten worden genomen, met de verplichting om binnen drie jaar verslag aan het Comité uit te brengen, en maatregelen die weliswaar belangrijk zijn, maar niet even urgent. Aan het einde van de periode van drie jaar moet de partij aan het Comité van de Partijen verslag uitbrengen over de vooruitgang die is geboekt bij de uitvoering van de tot haar gerichte aanbevelingen. Op basis van deze informatie en eventuele aanvullende informatie stelt het secretariaat van het Comité⁹ conclusies op over de uitvoering van de aanbevelingen met betrekking tot elke geëvalueerde partij, die door het Comité van de Partijen worden aangenomen.

Aangezien de basisevaluatieprocedure voor bijna alle partijen is afgerond, heeft GREVIO eind 2022 besloten om over te gaan tot de volgende evaluatiefase. Volgens artikel 68, lid 3, van het verdrag worden de evaluatieprocedures van GREVIO na de basisevaluatie opgedeeld in rondes (“thematische evaluatierondes”). De eerste thematische evaluatieronde heeft als titel “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (Vertrouwen opbouwen door middel van ondersteuning, bescherming en recht) en loopt van 2023 tot 2031. Terwijl de basisevaluatie betrekking had op ongeveer zestig artikelen van het Verdrag van Istanbul, heeft de nieuwe thematische evaluatieprocedure betrekking op twintig artikelen, namelijk de artikelen 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 en 56. Deze artikelen bevatten normen voor rechtshandavingsinstanties, actoren in de strafrechtspleging, diensten voor verlening van algemene en gespecialiseerde hulp aan slachtoffers en een algemene slachtoffergerichte aanpak. Het doel is te komen tot een grondigere beoordeling van

⁷ Artikel 1, lid 2, van het Verdrag van Istanbul.

⁸ Artikel 68, lid 10, van het Verdrag van Istanbul.

⁹ De toepasselijke procedure voor het toezicht op de uitvoering en de rapportage wordt beschreven in het “Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties” (Kader voor het toezicht op de uitvoering van de aanbevelingen aan staten die partij zijn), dat het Comité van de Partijen op 13 april 2021 heeft goedgekeurd, IC-CP/Inf (2021)2.

deze gebieden, met bijzondere aandacht voor de vooruitgang die in het kader van elk artikel is geboekt.

In punt 305 van zijn Advies 1/19 van 6 oktober 2021, *Verdrag van Istanbul*¹⁰, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie bevestigd dat een aanzienlijk gedeelte van de verplichtingen van het verdrag in wezen ook de Unie binden in haar verhouding tot haar administratief personeel en tot het publiek dat de kantoren en gebouwen van haar instellingen, organen en instanties bezoekt. Wat betreft de 20 specifieke bepalingen die in de eerste thematische evaluatieronde aan de orde komen, heeft het Hof bevestigd dat 17 van die bepalingen ook van toepassing zijn op de Unie en het openbaar bestuur van de Unie, namelijk alle bovengenoemde bepalingen, met uitzondering van de artikelen 3, 31 en 48 van het verdrag. Tegelijkertijd moet bij de uitlegging van de omvang van de verplichtingen van de Unie rekening worden gehouden met haar specifieke aard en bevoegdheden. Aangezien het openbaar bestuur van de EU geen rechtshandhavingsbevoegdheden heeft, moeten met name aanbevelingen met betrekking tot rechtshandhavingsaangelegenheden, zoals de uitvaardiging van spoedeisende locatieverboden, aldus worden uitgelegd dat deze de veiligheid van het slachtoffer moeten waarborgen binnen de grenzen van haar bevoegdheden, bijvoorbeeld door vermeende daders de toegang tot de gebouwen van de instellingen te ontzeggen.

Tijdens zijn vergadering in december 2024 heeft het Comité van de Partijen een besluit aangenomen over de door het Comité vast te stellen aanbevelingen in het licht van de rapporten die GREVIO heeft aangenomen in het kader van de eerste thematische evaluatieronde¹¹.

Tot nu toe heeft het Comité van de Partijen aanbevelingen en conclusies aangenomen op basis van consensus tijdens zijn vergaderingen die, normaal gesproken twee keer per jaar, plaatsvinden op verzoek¹² van een derde van de partijen, de voorzitter van het Comité van de Partijen of de secretaris- generaal.

2.4. De beoogde handelingen van het Comité van de Partijen

Naar verwachting zal het Comité van de Partijen tijdens zijn 19e vergadering op 11 december 2025 acht ontwerp-aanbevelingen (één op basis van de basisevaluatieprocedure en zeven op basis van de eerste thematische evaluatieronde) en één conclusie aannemen (respectievelijk de “ontwerp-aanbevelingen” en de “ontwerpconclusies”, en gezamenlijk de “beoogde handelingen”):

- (1) aanbeveling betreffende de uitvoering van het Verdrag van Istanbul, gericht tot het Verenigd Koninkrijk, vervat in document IC-CP(2025)22 prov;
- (2) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Andorra, vervat in document IC-CP(2025)23 prov;
- (3) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot België, vervat in document IC-CP(2025)24 revprov;
- (4) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Frankrijk, vervat in document IC-CP(2025)25 prov;

¹⁰ Advies van het Hof van Justitie 1/19 van 6 oktober 2021, *Verdrag van Istanbul*, ECLI:EU:C:2021:832.

¹¹ Vervat in document IC-CP (2024) 10 rev.

¹² Artikel 67, lid 2, van het verdrag.

- (5) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Italië, vervat in document IC-CP(2025)26 prov;
- (6) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Nederland, vervat in document IC-CP(2025)27 prov;
- (7) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Portugal, vervat in document IC-CP(2025)28 prov;
- (8) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Servië, vervat in document IC-CP(2025)29 prov, en
- (9) conclusies over de uitvoering van de door het Comité van de Partijen aangenomen aanbevelingen ten aanzien van Polen, vervat in document IC-CP(2025)30 prov.

3. NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

De beoogde handelingen zijn gericht tot negen partijen en bevatten aanbevelingen (op basis van de basisevaluatieprocedure en de eerste thematische evaluatieronde) over maatregelen die moeten worden genomen voor de uitvoering van het verdrag door acht partijen, alsook conclusies over de uitvoering van eerdere aanbevelingen door één partij. Ze betreffen de uitvoering van bepalingen van het verdrag door de relevante instellingen en het openbaar bestuur. De Unie is tot het verdrag toegetreden voor zover het van toepassing is op haar instellingen en openbaar bestuur, en zij is exclusief bevoegd om verplichtingen uit hoofde van het verdrag te aanvaarden met betrekking tot haar eigen instellingen en openbaar bestuur, binnen het toepassingsgebied van artikel 336 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Het is derhalve passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in het Comité van de Partijen met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie, aangezien de beoogde handelingen beslissende invloed kunnen hebben op de inhoud van het Unierecht, in de zin dat ze in de toekomst gevolgen kunnen hebben voor de uitlegging van de relevante bepalingen van het verdrag.

De ontwerpaanbevelingen en -conclusies over aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Unie vallen, met betrekking tot haar eigen instellingen en openbaar bestuur, zijn in overeenstemming met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geven geen aanleiding tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie. Daarom wordt voorgesteld dat de Unie tijdens de 19e vergadering van het Comité van Partijen geen bezwaar maakt tegen de aanneming van de ontwerpaanbevelingen en -conclusies.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst”.

Het begrip “handelingen met rechtsgevolgen” omvat tevens handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen. Onder dit begrip vallen tevens instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend zijn, maar die “beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt”¹³.

4.1.2. *Toepassing op het onderhavige geval*

Het Comité van de Partijen is een lichaam dat is opgericht bij het Verdrag van Istanbul. De beoogde handelingen die door het Comité van de Partijen moeten worden vastgesteld, zijn handelingen met rechtsgevolgen. De beoogde handelingen kunnen een beslissende invloed hebben op de inhoud van het Unierecht, aangezien ze in de toekomst gevolgen kunnen hebben voor de uitlegging van de relevante bepalingen van het Verdrag van Istanbul. De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. **Materiële rechtsgrondslag**

4.2.1. *Beginselen*

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling waarover namens de Unie een standpunt wordt ingenomen. Wanneer de beoogde handeling een tweeledige doelstelling heeft of bestaat uit twee componenten, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of hoofdcomponent, terwijl de andere doelstelling of de andere component slechts ondergeschikt is, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is voor de hoofddoelstelling of de hoofdcomponent dan wel de belangrijkste doelstelling of component.

Als een beoogde handeling tegelijkertijd meerdere onlosmakelijk met elkaar verbonden doelstellingen of componenten heeft, zonder dat de ene ondergeschikt is aan de andere, moet een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit bij wijze van uitzondering de verschillende desbetreffende rechtsgrondslagen als materiële rechtsgrondslag hebben.

4.2.2. *Toepassing op het onderhavige geval*

Wat de materiële rechtsgrondslag betreft: de EU is tot het Verdrag van Istanbul toegetreden voor aangelegenheden die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, namelijk aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie¹⁴ en aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement¹⁵. De toetreding van de EU tot het Verdrag van Istanbul is opgesplitst in twee afzonderlijke besluiten van de Raad om rekening te houden met de bijzondere positie van Denemarken en Ierland met betrekking tot titel V VWEU. Wanneer de desbetreffende aanbevelingen of conclusies betrekking hebben op beide aangelegenheden,

¹³ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61 tot en met 64.

¹⁴ Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken en met betrekking tot asiel en non-refoulement (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

moet dus ook het besluit tot bepaling van het namens de Unie in het Comité van de Partijen in te nemen standpunt in twee besluiten worden opgesplitst. Het voorgestelde besluit heeft betrekking op aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie. De materiële rechtsgrondslag van dit besluit is derhalve artikel 336 VWEU.

4.3. Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 336 VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Comité van de Partijen bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, tijdens de 19e vergadering van dat comité, over de aanbevelingen en conclusies gericht tot bepaalde partijen, inzake hun uitvoering van dat verdrag met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 336, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (het “verdrag”) werd door de Unie gesloten bij Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad¹⁶ met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie, en bij Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad¹⁷ met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken, asiel en non-refoulement, voor zover die aangelegenheden onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie vallen, en het verdrag is voor de Unie op 1 oktober 2023 in werking getreden.
- (2) Op grond van artikel 66, lid 1, van het verdrag moet de Groep van deskundigen inzake actie tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (*Group of experts on action against violence against women and domestic violence* – “GREVIO”) toezien op de uitvoering van het verdrag door de partijen daarbij (de “partijen”). Overeenkomstig artikel 68, lid 11, van het verdrag neemt GREVIO haar rapport en conclusies aan betreffende de maatregelen die door de betrokken partij zijn genomen tot uitvoering van de bepalingen van het verdrag.
- (3) Het Comité van de Partijen (het “Comité”) kan aanbevelingen aannemen die gericht zijn tot de betrokken partij, overeenkomstig artikel 68, lid 12, van het verdrag, op basis

¹⁶ Besluit (EU) 2023/1075 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Besluit (EU) 2023/1076 van de Raad van 1 juni 2023 over de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met justitiële samenwerking in strafzaken en met betrekking tot asiel en non-refoulement (PB L 143 I van 2.6.2023, blz. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

van het rapport en de conclusies van GREVIO. Dergelijke aanbevelingen maken onderscheid tussen maatregelen die zo spoedig mogelijk moeten worden genomen, met de verplichting om binnen een periode van drie jaar daarover verslag aan het Comité uit te brengen, en maatregelen die weliswaar belangrijk zijn, maar niet even urgent. Na die periode van drie jaar moet de betrokken partij op tien specifieke gebieden van het verdrag verslag uitbrengen aan het Comité over de genomen maatregelen. Op basis van dat rapport en eventuele aanvullende informatie moet het Comité conclusies aannemen over de uitvoering van die door het secretariaat van het Comité opgestelde aanbevelingen.

- (4) Op grond van artikel 68, lid 3, van het verdrag worden de evaluatieprocedures na de initiële basisevaluatieprocedure van GREVIO opgedeeld in rondes (de “thematische evaluatierondes”). De eerste thematische evaluatieronde heeft als titel “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (Vertrouwen opbouwen door middel van ondersteuning, bescherming en recht) en heeft betrekking op 20 artikelen van het verdrag, namelijk de artikelen 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 en 56. Tijdens zijn 17e vergadering op 17 december 2024 heeft het Comité een besluit aangenomen over de door het Comité vast te stellen aanbevelingen in het licht van de rapporten die GREVIO heeft aangenomen in het kader van de eerste thematische evaluatieronde in document IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Naar verwachting zal het Comité tijdens zijn 19e vergadering op 11 december 2025 de volgende ontwerpaanbevelingen (één op basis van de basisevaluatieronde en zeven op basis van de eerste thematische evaluatieronde) en ontwerpconclusies aannemen over de uitvoering van het verdrag door negen partijen (respectievelijk de “ontwerpaanbevelingen” en de “ontwerpconclusies”, en gezamenlijk de “beoogde handelingen”):
 - (1) aanbeveling betreffende de uitvoering van het Verdrag van Istanbul, gericht tot het Verenigd Koninkrijk, vervat in document IC-CP(2025)22 prov;
 - (2) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Andorra, vervat in document IC-CP(2025)23 prov;
 - (3) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot België, vervat in document IC-CP(2025)24 revprov;
 - (4) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Frankrijk, vervat in document IC-CP(2025)25 prov;
 - (5) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Italië, vervat in document IC-CP(2025)26 prov;
 - (6) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Nederland, vervat in document IC-CP(2025)27 prov;
 - (7) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Portugal, vervat in document IC-CP(2025)28 prov;

- (8) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Servië, vervat in document IC-CP(2025)29 prov, en
- (9) conclusies over de uitvoering van de door het Comité van de Partijen aangenomen aanbevelingen ten aanzien van Polen, vervat in document IC-CP(2025)30 prov.

–

- (6) De Unie is exclusief bevoegd om verplichtingen uit hoofde van het verdrag te aanvaarden met betrekking tot haar eigen instellingen en openbaar bestuur, binnen het toepassingsgebied van artikel 336 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In punt 305 van zijn Advies 1/19 van 6 oktober 2021, *Verdrag van Istanbul*¹⁸, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie bevestigd dat een aanzienlijk gedeelte van de verplichtingen van het verdrag om preventieve en beschermende maatregelen te nemen, in wezen ook de Unie binden in haar verhouding tot haar administratief personeel en tot het publiek dat de kantoren en gebouwen van haar instellingen, organen en instanties bezoekt. Bovendien heeft het Hof in punt 307 van hetzelfde advies gepreciseerd dat de Unie zich er niet toe mag beperken minimumvoorschriften of ondersteunende maatregelen vast te stellen, maar zelf moet waarborgen dat die verplichtingen volledig worden nagekomen. Tegelijkertijd moet bij de uitlegging van de omvang van de verplichtingen van de Unie rekening worden gehouden met haar specifieke aard en bevoegdheden. Aangezien het openbaar bestuur van de Unie geen rechtshandavingsbevoegdheden heeft, moeten met name aanbevelingen met betrekking tot rechtshandavingsaangelegenheden, zoals de uitvaardiging van spoedeisende locatieverboden, aldus worden uitgelegd dat de Unie de veiligheid van slachtoffers moet waarborgen binnen de grenzen van haar bevoegdheden, bijvoorbeeld door vermeende daders de toegang tot de gebouwen van de instellingen te ontzeggen.
- (7) De beoogde handelingen hebben betrekking op de uitvoering van de bepalingen van het verdrag die ook van toepassing zijn op de Unie met betrekking tot haar eigen instellingen en openbaar bestuur. Het is daarom passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie in het Comité moet worden ingenomen met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met de instellingen en het openbaar bestuur van de Unie, aangezien de beoogde handelingen beslissende invloed kunnen hebben op de inhoud van het recht van de Unie, in de zin dat ze in de toekomst gevolgen kunnen hebben voor de uitlegging van de relevante bepalingen van het verdrag.
- (8) Wat het Verenigd Koninkrijk betreft, houdt de ontwerpaanbeveling over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor passende en duurzame financiële middelen voor alle beleidsmaatregelen ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en duurzame financiering voor relevante maatschappelijke organisaties (artikel 8 van het verdrag); de nationale coördinerende instanties het nodige mandaat en de nodige bevoegdheden en middelen geeft en zorgt voor de coördinatie en uitvoering van beleid en maatregelen ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen en voor de onafhankelijke monitoring en evaluatie van dit beleid en deze maatregelen, op basis van relevante gegevens (artikel 10 van het verdrag); de systemen voor gegevensverzameling harmoniseert en zorgt voor de systematische verzameling van uitgesplitste gegevens over geweld tegen vrouwen

¹⁸ Advies van het Hof van Justitie 1/19 van 6 oktober 2021, *Verdrag van Istanbul*, ECLI:EU:C:2021:832.

(artikel 11 van het verdrag); zorgt voor opleiding voor relevante beroepskrachten over de wijze waarop adequaat kan worden gereageerd op geweld tegen vrouwen (artikel 15 van het verdrag); belemmeringen wegneemt bij de toegang tot algemene ondersteuningsdiensten (artikel 20 van het verdrag); alle slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld gespecialiseerde hulp en opvang biedt (artikelen 22 en 23 van het verdrag); secundaire victimisatie vermindert door ervoor te zorgen dat zaken onverwijld en efficiënt worden behandeld (artikel 50 van het verdrag); en ervoor zorgt dat er spoedeisende locatieverboden worden gebruikt (artikel 52 van het verdrag). Aangezien de aanbeveling over deze aangelegenheden in overeenstemming is met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geeft tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan,

- (9) Wat Andorra betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: een alomvattende langetermijnstrategie ontwikkelt om alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden; ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties volledig worden betrokken bij de beleidsvorming en dit beleid regelmatig wordt geëvalueerd aan de hand van gedetailleerde indicatoren (artikel 7 van het verdrag); de begrotingen voor activiteiten ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld verduidelijkt, zich blijft inzetten om deze begrotingen waar nodig te verhogen en ervoor zorgt dat ngo's op het gebied van vrouwenrechten voldoende subsidies en tijd krijgen om de aan hen toevertrouwde activiteiten uit te voeren (artikel 8 van het verdrag); de verzameling van uitgesplitste gegevens over alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen verder blijft uitbreiden (artikel 11 van het verdrag); campagnes ter voorkoming van huiselijk geweld uitbreidt tot alle vormen van geweld die onder het Verdrag van Istanbul vallen en de impact ervan regelmatig beoordeelt (artikel 12 van het verdrag); zorgt voor passende kwalificaties van beroepskrachten die aan programma's voor geweldplegers werken en voor voldoende personele middelen, minimumnormen opstelt en een specifiek programma voor plegers van seksueel geweld invoert (artikel 16 van het verdrag); ervoor zorgt dat gespecialiseerde hulporganisaties voorzien in de behoeften van slachtoffers (artikel 22 van het verdrag); maatregelen neemt om te waarborgen dat alle belanghebbenden risicobeoordelingen uitvoeren voor alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen en deze regelmatig herhalen (artikel 51 van het verdrag); ervoor zorgt dat in geval van onmiddellijk gevaar onverwijld spoedeisende locatieverboden kunnen worden uitgevaardigd, en een duidelijk rechtskader vaststelt voor een goed beheer van spoedeisende locatieverboden (artikel 52 van het verdrag); en ervoor zorgt dat voor slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, beschermingsbevelen kunnen worden uitgevaardigd en dat schendingen worden bestraft (artikel 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.
- (10) Wat België betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor een grotere samenhang van het beleid en de maatregelen met betrekking tot het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen tussen de verschillende overheidsniveaus in het land (artikel 7 van het verdrag); ervoor zorgt dat verzamelde gegevens worden uitgesplitst en dat de gegevensverzameling wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag); zorgt voor

de praktische uitvoering van de verplichting om op alle onderwijsniveaus kennis bij te brengen over de in artikel 14 van het verdrag genoemde beginselen (artikel 14 van het verdrag); een basisopleiding en bijscholing invoert voor alle relevante beroepskrachten, en kwaliteitsnormen voor opleidingscursussen vaststelt en verspreidt (artikel 15 van het verdrag); meer steun biedt voor het herstel en de economische onafhankelijkheid van vrouwelijke slachtoffers van geweld door middel van relevante maatregelen, en gestandaardiseerde zorgtrajecten invoert in de gezondheidszorg om ervoor te zorgen dat slachtoffers worden herkend en worden doorverwezen naar passende gespecialiseerde hulporganisaties (artikel 20 van het verdrag); zorgt voor toegang tot opvangcentra en een hulplijn opzet die fungeert als centraal contactpunt (artikel 22 van het verdrag); zorgt voor een efficiënte behandeling van zaken en een op gender gebaseerd en slachtoffergericht begrip van geweld tegen vrouwen; ervoor zorgt dat er doeltreffende waarborgen zijn om ongepast gebruik van bemiddeling te voorkomen en zorgt voor passende en toereikende sancties (artikelen 49 en 50 van het verdrag); ervoor zorgt dat spoedeisende locatieverboden, beschermingsbevelen en contactverboden beschikbaar en toegankelijk zijn voor alle slachtoffers (artikelen 52 en 53 van het verdrag); de uitvoering van bestaande beschermingsmaatregelen evalueert en ervoor zorgt dat alle bestaande maatregelen in de praktijk worden toegepast voor slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (11) Wat Frankrijk betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: een overkoepelende langetermijnstrategie ontwikkelt om alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden, ervoor zorgt dat er voldoende middelen worden toegewezen aan het orgaan dat het beleid ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen coördineert, ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties volledig worden betrokken bij de beleidsvorming en dit beleid regelmatig wordt geëvalueerd op basis van vooraf vastgestelde indicatoren (artikel 7 van het verdrag); zich blijft inspannen om te zorgen voor voldoende financiering voor beleid ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen, de duidelijkheid van de begrotingen voor dit beleid verbetert, en ervoor zorgt dat vrouwenrechtenorganisaties over voldoende en stabiele financiële middelen beschikken om hun werk uit te voeren (artikel 8 van het verdrag); ervoor zorgt dat gegevens worden uitgesplitst, en gegevens verzamelt over het aantal vrouwen en meisjes dat hulp vraagt bij de gezondheidszorg (artikel 11 van het verdrag); meer inspanningen levert op het gebied van primaire preventie en het effect van maatregelen op dit gebied beoordeelt (artikel 12 van het verdrag); ervoor zorgt dat leerlingen toegang hebben tot onderwijs over de in artikel 14 van het verdrag genoemde onderwerpen (artikel 14 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle beroepskrachten die in contact komen met slachtoffers en ouders een opleiding krijgen over alle vormen van geweld tegen vrouwen en dat een dergelijke opleiding wordt geëvalueerd (artikel 15 van het verdrag); minimumnormen voor programma's voor geweldplegers vaststelt en uitvoert en de effecten ervan beoordeelt (artikel 16 van het verdrag); ervoor zorgt dat er in het hele land coördinerende instanties worden opgericht en dat alle relevante instanties worden betrokken bij de nieuwe centrale faciliteiten die zijn opgezet om vrouwelijke slachtoffers te ondersteunen (artikel 18 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle vrouwelijke slachtoffers van geweld toegang

hebben tot een forensisch onderzoek en verdere maatregelen neemt om geweld tegen vrouwen met een handicap te voorkomen en te bestrijden (artikel 20 van het verdrag); ervoor zorgt dat in het hele land gespecialiseerde hulp beschikbaar is, ook voor vrouwelijke slachtoffers van geweld en hun kinderen die in opvangcentra verblijven, en ervoor zorgt dat dergelijke diensten ingaan op de digitale dimensie van geweld tegen vrouwen (artikel 22 van het verdrag); slachtoffers van seksueel geweld medische zorg, traumazorg, forensisch onderzoek en psychologische bijstand biedt (artikel 25 van het verdrag); de maatregelen versterkt die zijn genomen om vrouwelijke slachtoffers van alle vormen van geweld die onder het verdrag vallen, aan te moedigen aangifte te doen van dergelijk geweld en zorgt voor passende opvang- en ondersteuningsdiensten, en inspanningen blijft leveren om te zorgen voor een passende justitiële respons op alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); ervoor zorgt dat er in alle gevallen van geweld tegen vrouwen systematisch risicobeoordelingen worden uitgevoerd (artikel 51 van het verdrag); meer gebruikmaakt van beschermingsbevelen en ervoor zorgt dat schendingen worden bestraft (artikel 53 van het verdrag); en de secundaire victimisatie waaraan vrouwelijke slachtoffers van geweld tijdens de procedure kunnen worden blootgesteld, beperkt (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (12) Wat Italië betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: ervoor zorgt dat het nationale actieplan inzake geweld tegen vrouwen gericht is op alle vormen van geweld tegen vrouwen en gepaard gaat met een tijdschema, financiële middelen en indicatoren om de vooruitgang te meten, zorgt voor doeltreffend overleg met het maatschappelijk middenveld en de uitvoering van het relevante beleid beter coördineert (artikel 7 van het verdrag); zorgt voor duurzame langetermijnfinanciering voor al het beleid en alle maatregelen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen, en tegelijkertijd afzonderlijke begrotingsonderdelen en financieringslijnen waarborgt (artikel 8 van het verdrag); zorgt voor de verzameling en uitsplitsing van gegevens door alle relevante belanghebbenden (artikel 11 van het verdrag); onderwijsprogramma's en -materiaal herzielt om negatieve stereotypen over vrouwen en meisjes weg te nemen (artikel 14 van het verdrag); een basisopleiding en bijscholing voor alle relevante beroepskrachten invoert over alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 15 van het verdrag); ervoor zorgt dat er opvangcentra en hulplijnen beschikbaar zijn voor alle slachtoffers (artikel 22 van het verdrag); zorgt voor tijdige, adequate en doeltreffende reacties op aangiften met betrekking tot alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); zorgt voor systematische risicobeoordelingen, gebaseerd op handboeken en richtsnoeren, voor slachtoffers van alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 51 van het verdrag); ervoor zorgt dat waar nodig spoedeisende locatieverboden worden uitgevaardigd en dat schendingen worden aangepakt (artikelen 52 en 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.
- (13) Wat Nederland betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: ervoor zorgt dat het beleid en de genomen maatregelen in verband met het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld worden gecoördineerd en betrekking hebben op alle

onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen, de rol van coördinerend orgaan toewijst aan volledig geïnstitutionaliseerde entiteiten met duidelijke mandaten, bevoegdheden en de nodige middelen, en de betrokkenheid van niet-gouvernementele organisaties bij de beleidsvorming waarborgt (artikel 7 van het verdrag); passende en duurzame financiering invoert voor beleid en maatregelen inzake alle vormen van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, afzonderlijke begrotingsonderdelen en financieringslijnen invoert die gebaseerd zijn op genderbudgettering en zorgt voor passende en duurzame financiering voor vrouwenrechtenorganisaties (artikel 8 van het verdrag); de gegevenscategorieën aanpast voor de verzameling van uitgesplitste gegevens (artikel 11 van het verdrag); maatregelen neemt om kennis bij te brengen over alle in artikel 14 van het verdrag genoemde beginselen (artikel 14 van het verdrag); de opleiding voor alle beroepskrachten verbetert en daarbij gebruikmaakt van de deskundigheid van vrouwenrechtenorganisaties (artikel 15 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle slachtoffers toegang hebben tot opvangcentra, inclusief slachtoffers van intersectionele discriminatie (artikel 22 van het verdrag); maatregelen neemt om vrouwelijke slachtoffers aan te moedigen om aangifte te doen, inclusief vrouwen die het risico lopen op intersectionele discriminatie (artikelen 49 en 50 van het verdrag); ervoor zorgt dat er risicobeoordelingen worden uitgevoerd in gevallen van huiselijk geweld en andere vormen van geweld tegen vrouwen, als onderdeel van een respons van meerdere instanties (artikel 51 van het verdrag); en ervoor zorgt dat de bevoegde autoriteiten onmiddellijk contactverboden en spoedeisende locatieverboden kunnen uitvaardigen in geval van dreigend gevaar (artikel 52 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (14) Wat Portugal betreft, houden de ontwerpaanbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor passende financiële middelen voor de uitvoering van nationale strategieën en actieplannen, en voor duurzame financiering voor vrouwenrechtenorganisaties (artikel 8 van het verdrag); zorgt voor trainingen over geweld tegen vrouwen voor alle beroepskrachten die in contact komen met slachtoffers (artikel 15 van het verdrag); ervoor zorgt dat er voldoende programma's voor plegers van huiselijk en seksueel geweld beschikbaar zijn, hiervoor minimumnormen worden vastgesteld en deze programma's voortdurend worden geëvalueerd (artikel 16 van het verdrag); een volledig gebruiksklare, gecoördineerde respons van meerdere instanties ontwikkelt inzake alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 18 van het verdrag); een hulplijn opzet voor vrouwelijke slachtoffers van verschillende vormen van geweld, zorgt voor opvangcentra voor slachtoffers van alle vormen van geweld tegen vrouwen en zorgt dat gespecialiseerde hulp beschikbaar is (artikel 22 van het verdrag); ervoor zorgt dat zaken doeltreffend worden onderzocht, dat zaken beter kunnen worden voorbereid door niet overmatig te vertrouwen op verklaringen van slachtoffers, en dat de sancties in verhouding staan tot de ernst van het misdrijf (artikelen 49 en 50 van het verdrag); en ervoor zorgt dat spoedeisende locatieverboden snel worden uitgevaardigd en onmiddellijk van toepassing zijn, en het toezicht op beschermingsbevelen verbetert (artikelen 52 en 53 van het verdrag). Aangezien die ontwerpaanbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.

- (15) Wat Servië betreft, houden de ontwerpbevelingen over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: zorgt voor de doeltreffende uitvoering en monitoring van de relevante strategie, en voldoende middelen toewijst aan de bevoegde instantie(s) die verantwoordelijk is (zijn) voor de coördinatie, uitvoering, monitoring en onafhankelijke evaluatie van beleid en maatregelen ter bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen (artikel 7); zorgt voor passende en duurzame financiële middelen voor wetgeving, beleid en maatregelen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, ook voor de instellingen en entiteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering ervan, genderresponsieve budgettering gebruikt om een doeltreffend toezicht op overheidsuitgaven mogelijk te maken, en zorgt voor duurzame financiering voor vrouwenorganisaties die gespecialiseerde ondersteuning bieden aan slachtoffers, door middel van langetermijnsubsidies die worden toegekend via transparante aanbestedingsprocedures (artikel 8 van het verdrag); ervoor zorgt dat verzamelde gegevens worden uitgesplitst naar relevante factoren en de gegevensverzameling wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag); zorgt voor regelmatige preventieve maatregelen om genderstereotypen uit te bannen en genderongelijkheid aan te pakken als onderliggende oorzaak van geweld tegen vrouwen, en voorlichtingscampagnes bevordert over alle vormen van geweld tegen vrouwen, ook in de digitale dimensie, die gericht zijn op de gehele samenleving (artikel 12 van het verdrag); zorgt voor systematische basisopleidingen en bijscholingstrainingen voor alle relevante beroepskrachten (artikel 15 van het verdrag); de programma's voor daders van huiselijk geweld uitbreidt en hiervoor voldoende middelen ter beschikking stelt en uniforme normen vaststelt (artikel 16 van het verdrag); de toegang van slachtoffers tot financiële steun, huisvesting en werk verbetert en zorgt voor gratis forensisch onderzoek (artikel 20 van het verdrag); ervoor zorgt dat alle slachtoffers toegang hebben tot opvangcentra, inclusief slachtoffers van intersectionele discriminatie (artikel 22 van het verdrag); ervoor zorgt dat crisiscentra voor slachtoffers van verkrachting of verwijzingscentra voor slachtoffers van seksueel geweld toegankelijk zijn, ook als het slachtoffer geen aangifte wil doen van het misdrijf (artikel 25 van het verdrag); aanmoedigt dat aangifte wordt gedaan van elke vorm van geweld tegen vrouwen, de verzameling van bewijsmateriaal versterkt en maatregelen neemt om een efficiënte behandeling van zaken te waarborgen (artikelen 49 en 50 van het verdrag); alle relevante instellingen bij de risicobeoordeling betreft (artikel 51 van het verdrag); het toezicht op en de naleving van noodmaatregelen en uitgebreide beschermingsmaatregelen verbetert en zorgt voor consistentie bij de procedures (artikel 52 van het verdrag); en zorgt voor de doeltreffende uitvoering van alle maatregelen ter bescherming van slachtoffers en het recht van slachtoffers om naar behoren te worden geïnformeerd, eerbiedigt (artikel 56 van het verdrag). Aangezien die ontwerpbevelingen in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan.
- (16) Wat Polen betreft, houden de ontwerpconclusies over de uitvoering van het verdrag onder meer in dat het nodig is dat het land: een alomvattend en gecoördineerd beleid ontwikkelt ter voorkoming en bestrijding van alle onder het verdrag vallende vormen van geweld tegen vrouwen, de interinstitutionele samenwerkingsmechanismen tussen autoriteiten versterkt om ervoor te zorgen dat slachtoffers toegang hebben tot ondersteunings- en beschermingsmechanismen, en onafhankelijke vergelijkende analyses uitvoert van bestaande maatregelen en programma's (artikel 7 van het

verdrag); meer financiële middelen beschikbaar stelt voor het voorkomen en bestrijden van alle vormen van geweld tegen vrouwen, zorgt voor de invoering van specifieke begrotingsonderdelen voor maatregelen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen, ngo's billijke en stabiele financiering biedt en hun deelname aan de uitvoering van en het toezicht op alle relevante beleidsmaatregelen waarborgt (artikel 8 van het verdrag); de nodige personele en financiële middelen toewijst aan de coördinerende instantie voor het verdrag (artikel 10 van het verdrag); en ervoor zorgt dat er uitgesplitste gegevens worden verzameld en de gegevensverzameling door relevante diensten wordt geharmoniseerd (artikel 11 van het verdrag). Aangezien die ontwerpconclusies in overeenstemming zijn met het beleid en de doelstellingen van de Unie en geen aanleiding geven tot bezorgdheid met betrekking tot het recht van de Unie, moet het standpunt van de Unie erin bestaan geen bezwaar te maken tegen de aanneming ervan,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het namens de Unie in het bij artikel 67 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld opgerichte Comité van de Partijen, tijdens de 19e vergadering van dat comité, in te nemen standpunt houdt in dat geen bezwaar wordt gemaakt tegen de aanneming van de volgende handelingen:

- (1) aanbeveling betreffende de uitvoering van het Verdrag van Istanbul, gericht tot het Verenigd Koninkrijk, vervat in document IC-CP(2025)22 prov;
- (2) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Andorra, vervat in document IC-CP(2025)23 prov;
- (3) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot België, vervat in document IC-CP(2025)24 revprov;
- (4) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Frankrijk, vervat in document IC-CP(2025)25 prov;
- (5) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Italië, vervat in document IC-CP(2025)26 prov;
- (6) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Nederland, vervat in document IC-CP(2025)27 prov;
- (7) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Portugal, vervat in document IC-CP(2025)28 prov;
- (8) aanbevelingen voor het opbouwen van vertrouwen door ondersteuning, bescherming en recht te verschaffen op basis van het Verdrag van Istanbul, gericht tot Servië, vervat in document IC-CP(2025)29 prov en

- (9) conclusies over de uitvoering van de door het Comité van de Partijen aangenomen aanbevelingen ten aanzien van Polen, vervat in document IC-CP(2025)30 prov.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter